

МОТИВИ

към Присъда № 29 от 09.02.2024 год. по НОХД № 1279/2023 год. на СлРС
изготвени на 12.02.2023 год.

РП – Сливен е внесла обвинителен акт против подсъдимия В. И. А. за извършени престъпления по чл. 151, ал. 1 от НК и по чл. 191, ал. 3 вр. ал. 1 от НК.

Производството се движи по реда на глава 27 от НПК. Съдът, след като изслуша становището на защитника на подсъдимия и на самия подсъдим, и след като установи, че неговите самопризнания се подкрепят от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, премина към процедура по чл. 371, т. 2 от НПК.

В съдебно заседание прокурорът поддържа обвиненията, така както са предявени, като ги счита за доказани по безспорен начин. Пледира на подсъдимия да бъдат наложени наказания при условията на чл. 58а, ал. 4 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, а именно: за престъплението по чл. 151, ал. 1 от НК да бъде наложено наказание „Лишаване от свобода” за срок от шест месеца, което да бъде отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години; за престъплението по чл. 191, ал. 3 вр. ал. 1 от НК да бъде наложено наказание „Лишаване от свобода” за срок от четири месеца, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК да бъде отложено за изпитателен срок от три години; като на основание чл. 23, ал. 1 от НК да се определи едно общо наказание „Лишаване от свобода” за срок от шест месеца, което да бъде отложено за изпитателен срок от три години.

Разпитан в съдебно заседание, подсъдимият В. И. А. се признава за виновен и дава съгласието си делото да се разгледа по реда на глава 27 от НПК. Признава изцяло всички факти, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тези факти. Моли да му бъде наложено минимално условно наказание.

Адв. С. от АК - Я. – упълномощен защитник на подсъдимия А., не оспорва фактическата обстановка по обвинителния акт и правната квалификация, и също изразява съгласието си делото да се гледа по реда на глава 27 от НПК. Моли съда да определи на подсъдимия А. наказание за престъпленията по чл. 151, ал. 1 от НК и по чл. 191, ал. 3 вр. ал. 1 от НК в минимален размер, и да бъде определено едно общо наказание, което да бъде отложено за изпитателен срок.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от **фактическа страна**:

Подсъдимият В. И. А. е с основно образование, неженен, не работи, неосъждан.

Подс. В. А. и свид. Л. Б. К. се запознали през 2020 год. в гр. Я. докато тя била на гости на леля си. Двамата много се харесали и започнали да се срещат.

На неустановена дата през м. март 2020 год., няколко дни след като се запознали в гр. Я., в дома на лелята на свид. К. двамата за първи път имали сексуален контакт. Към него момент подс. А. бил на 26 години, а свид. К. на 13 години. Подсъдимият знаел възрастта на свид. К., но въпреки това осъществил полов акт с нея, защото се харесвали. Двамата разбирали свойството и значението на извършеното и осъществили половия акт, който бил доброволен, т.е. със съгласие от страна на К.. Седмица след това подс. А. представил свид. К. на своите родители, които въпреки ниската ѝ възраст я приели като снаха. След това през същия месец и година двамата заживели като

съпрузи, без да имат сключен брак, в дома на майката на свид. К. в с. *****, тъй като последната работела и живеела в Германия. От съвместното им съжителство на 01.02.2023 год. свид. К. родила момченце.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на събраните по делото доказателства, а именно: самопризнанието на подсъдимия и събраните в хода на досъдебното производство писмени доказателства, предявени на страните по съответния процесуален ред и не оспорени от тях.

Съдът кредитира и обясненията на подсъдимия, дадени в хода на досъдебното производство, като на основание чл. 372, ал. 4 от НПК ги приобщи към доказателствата по делото, тъй като подсъдимият призна вината си и изрази съгласие да не се събират доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Въз основа на приетото за установено от фактическа страна съдът направи следните **правни изводи**:

С деянието от описаната фактическа обстановка подсъдимият В. И. А. е осъществил състава на престъплението по чл. 151, ал. 1 от НК, тъй като на неустановена дата през месец март 2020 год., в гр. Я., се съвкупил с лице, ненавършило 14-годишна възраст – Л. Б. К. – на 13 години, родена на ***** год., доколкото извършеното не съставлява престъпление по чл. 152 от НК.

С деянието от описаната фактическа обстановка подсъдимият В. И. А. е осъществил състава на престъплението по чл. 191, ал. 3 вр. ал. 1 от НК, тъй като на неустановена дата през месец март 2020 год. в с. К., общ. Сливен, като пълнолетно лице, без да е сключило брак, заживял съпругески с лице от женски пол, ненавършило 14-годишна възраст – Л. Б. К. на 13 години, родена на ***** год.

Деянията подсъдимият е извършил с пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал общественоопасния им характер, всички елементи от състава на престъпленията, предвиждал е и е искал настъпването на общественоопасните последици от тях.

Като смекчаващи вината на подсъдимия обстоятелства съдът прецени съдействието на досъдебното производство, добрите характеристични данни и чистото му съдебно минало.

Съдът не отчете отегчаващи вината на подсъдимия обстоятелства.

При определяне вида и размера на наказанието, което следва да се наложи на подсъдимия за всяко едно от деянията, съдът се съобрази с всички индивидуализиращи вината му обстоятелства, обществената опасност на деянията, обществената опасност на подсъдимия, причинения престъпен резултат и целите на генералната и специална превенция и стигна до извода, че следва да наложи наказания на подсъдимия при условията на чл. 58а, ал. 4 във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, предвид изказаното от него самопризнание и императивната разпоредба на чл. 373, ал. 2 от НПК. Съгласно тази разпоредба, при постановяване на осъдителна присъда при провеждане на съкратено съдебно следствие по чл. 372, ал. 4 вр. чл. 371, т. 2 от НПК – каквото беше проведено по настоящото дело, наказанието се определя при условията на чл. 58а от НК. В разпоредбата на чл. 58а, ал. 4 от НК е предвидено, че в случаите, когато едновременно са налице условията по ал. 1-3 и условията на чл. 55, съдът прилага само чл. 55, ако е по – благоприятно за дееца. Предвид гореизброените смекчаващи вината обстоятелства, които съдът приема като многобройни в случая, съдът намира, че следва да се приложат разпоредбите на чл. 55 от НК, тъй като същите се явяват по – благоприятни за подсъдимия при определяне на наказанията му. Ето защо съдът

наложи на подсъдимия следните наказания:

За престъплението по чл. 151, ал. 1 от НК, наказание при условията на чл. 58а, ал. 4 във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, а именно „Лишаване от свобода” за срок от шест месеца, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК отложи за изпитателен срок от три години.

За престъплението по чл. 191, ал. 3 вр. ал. 1 от НК, наказание при условията на чл. 58а, ал. 4 във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, а именно „Лишаване от свобода” за срок от четири месеца, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК отложи за изпитателен срок от три години.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определи едно общо наказание на подсъдимия В. И. А., а именно най – тежкото от тях - „Лишаване от свобода” за срок от шест месеца, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК отложи за изпитателен срок от три години.

Така определените наказания съдът прецени за максимално справедливи и отговарящи в пълна степен на обществената опасност на деянията на подсъдимия и съответстващи на целите и задачите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК. Съдът счита, че те ще допринесат за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия и ще въздействат възпитателно и предупредително-възпиращо и върху останалите членове на обществото.

Ръководен от изложеното съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: